

Krach “dolára” versus posilňovanie dolára

- CZ24 News | 3. května 2022

Krachne, či posilní? Ktorý tábor má pravdu?

Oba. No, každý vo svojom časovom horizonte, kde posilnenie dolára voči ostatným voči nemu indexovaným menám (alebo menám, bežne obchodovaným na Forexe v menových pároch) je súčasťou dlhodobejšieho a objemnejšieho procesu „krachu dolára“, t.j. likvidácie dolára ako hlavnej zúčtovacej jednotky terajšieho úžernického finančného systému (nie likvidácie samotného dolára, ale jeho funkcie hlavnej zúčtovacej jednotky), pričom si treba uvedomiť, že tento proces je len súčasťou celkového procesu preformátovania spôsobu života ľudskej civilizácie – koniec parazitovania jedných nad inými, i celého ľudstva na planéte.

„Svetom hýbu peniaze!“ Hýbu v požadovanom smere. Od dôb realizácie doktríny Deuteronomia/Izaiáša. Frakčné bankovníctvo úžernického finančnictva založeného na zloženom úroku vrchol svojej expanzie a globalizáciu skrze petrodolár už má za sebou. Keďže tento všetko požierajúci systém už nemá kam expandovať, začína požierať sám seba. Tento proces je badateľný už dlhšie – pár rokov, no v posledných dňoch pre nie slepých je očividný.

„Svetom hýbu peniaze!“ – aj v dnešných dňoch požadovaným smerom, len ten smer sa zmenil. Zložité systémy a supersystémy vo svojej vzájomnej previazanosti a vloženosti riadiť nie je sranda. Sú to zložité procesy, ktoré len vo výnimočných prípadoch využívajú prudké manévry kvôli ich riziku „vykoľajenia“ procesu z plánovaných „kolají“, a pre ich otrasy daných systémov a supersystémov – riziko efektu domina.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Oraclemu je vyčítané, že ako bludné orákulum už roky predpovedá krach dolára – a stále nič. Ak niekto očakáva totálny krach dolára ako meny, tak sa toho tak skoro a možno vôbec nedočká a pre neho bude Oracle bludným orákulom aj naďalej. Mýli sa Oracle? Je bludným orákulom? Nie. Veští dobre. Má sa však na mysli krach dolára ako hlavnej svetovej zúčtovacej jednotky, a to sa deje v priamom prenose práve teraz. No, ako som vyššie uviedol, riadenie zložitých supersystémov nerado využíva prudké manévry. Preto aj tento proces bude roztiahnutý v čase – mesiacov, možno aj pár rokov.

A posilňovanie dolára voči ostatným voči nemu indexovaným menám?

Áno, bude posilňovať o to viac, čím viac štátov bude prechádzať na zúčtovanie v iných menách, pretože výpadok z dominancie petrodolára celosvetovo, t.j. globálny výpadok, sa bude sanovať lokálne na úkor vazalov USA.

Ak by sa v rámci preformátovania sveta nerátalo s USA ako jedným z regionálnych centier koncentrácie riadenia, tak ten proces likvidácie dolára ako hlavnej svetovej zúčtovacej jednotky by bol oveľa prudší, možno by sa to aj riešilo aj skrze likvidáciu dolára ako takeého. No USA čaká transformácia nie likvidácia, a do toho kontextu zapadajú aj predpovede forexových traderov Jarojr a Mireček. Súhlasím s nimi, že je vysoký predpoklad toho, že prudký pád dolára ako meny voči ostatným voči nemu indexovaným menám v dohľadnej dobe nebude (ak všetko pôjde podľa plánov).

Obchodovanie na Forexe na pohyboch kurzov jednotlivých menových párov je len zvyšovanie svojho nominálneho imania. Nominál ako nominál. Aj úver je len nominál. Číslo ako číslo. Banka pri inkase úverových splátok nerieši reálnu kúpyschopnosť splácanej čiastky. Pre ňu je to len číslo. Ona s poklesom reálnej hodnoty peňazí primárne problém nemá.

Dlžník, ak je na hrane, tak kvôli zdražovaniu však problém má, pretože pre neho už splácaná mesačná čiastka nie je len nominálom, ale aj reálom, za ktorý potrebuje prežiť do ďalšieho príjmu nominálnej mzdy, ktorej nominálny rast nikdy nekompenzuje jej reálny pokles.

A toto je hlavné nebezpečenstvo v turbulentných dobách.

Oracle je zástancom premeny peňažného nominálu na niečo, čoho reálna hodnota síce môže prechádzať tiež turbulenciami, ale v podstate si svoju reálnu hodnotu v toku času uchováva.

Jarojr a Mireček zase využívajú navyše aj možnosť zvýšenia príjmového nominálu, a na to je najlepší Forex. Ale iba pre tých, ktorí nie sú chamtiví, majú primeranú chladnokrvnosť a rozvahu v obchodovaní a rozumejú danému obchodu.

Takže už by bolo načase, aby tie konfrontačné debaty skončili, nevedú k ničomu.

26.11.2014 som na levanete zverejnil tento článok (vtedy som písal na nemeckej klávesnici, a že sa jazyk dá prepnúť priamo na počítači, tak o tom som nemal ešte ani potuchy, takže je to bez mäčkových): **Výťah z Diplomovej práce: "Význam ropy, rubla a dolára", doplnenia k tomu a pár úvah z toho vyplývajúcich...**

Z tohto článku vyberám toto: "Aké bude finančné usporiadanie sveta v blízkej a vzdialenejšej budúcnosti – od toho sa odvíja politika, ekonomika, sociálna opatera atd. A v súvislosti s tým vyvstávajú aj otázky ohľadom peňazí pre každého z nás:

1. sporit – nesporeť?
2. poziciovať si – nepoziciovať?
3. čo s rezervami, úsporami? Zlato? Nehnutelnosti? Burza?
4. banka? Do ponozky? Danové raje?

A čo život? Kde zakotviť? Tu na Slovensku, či v EÚ, v Rusku, alebo na ostrove v Pacifiku prec od všetkého?

Nasledujúce úvahy možno nedajú každému presnú odpoveď na predoslé otázky, ale budú skôr vodítkom.

1) Potrebuje ľudstvo vôbec peniaze? Potrebuje vôbec nejaký prostriedok zmeny? Ak áno, preco?

„Kazdý podľa svojich schopností a možností a každému podľa jeho potrieb.“

Ideál modelu spoločnosti, či už v utopických predstavách, alebo dielach marxizmu-leninizmu. Hlavná

crta, heslo komunistického spoločenstva. Nepletme si to so socializmom bývalého východného bloku, lebo až na krátke obdobie smerovania ku komunizmu za J.V. Stalina to bola vždy len prázdna rétorika, a smerovanie krajín bolo úplne opačné. Skutocné naplnenie tohto hesla a jeho zavedenie do života ľudstva však predpokladá dosiahnutie určitého stupňa vývoja ľudskej spoločnosti a každého jej jedinca – stupeň Človek – mravný, tvorivý jedinec s rozvinutou mravnosťou, intuíciou a svedomím, poznajúc objektívne zákonitosti chodu Sveta – konajúci v koryte Božej Prozreteľnosti (definícia v súlade s terminológiou KSB). Vo vnútri takejto spoločnosti, na takom stupni vývoja peniaze a akýkoľvek prostriedok zmeny nie je potrebný, dané heslo komunistického spoločenstva je naplnené prirodzene, samozrejmom sebadisciplínou každého jedinca – čo zaručuje prirodzenú rovnováhu vzťahu „*daj – ber*“.

Pozrime sa však okolo seba: zvieracie stroje psychiky, bioroboti, démoni... A Človek? Zriedkavo... Uvedomiac si povahové charakteristiky týchto nižších stupňov stroja psychiky, dospejeme k poznaniu, že peniaze – prostriedok zmeny sú vlastne regulátorom vzťahov, pokusom o udržanie rovnováhy medzi „*daj – ber*“. Je jasné, že veľkosť *daj*, *ber* a ich vzájomný pomer nie je pre každého rovnaký a jeho pravidlá – stupeň spravodlivosti voči každému je odrazom pomeru zastúpenia jednotlivých typov stroja psychiky v danej komunite a vyjadrením – podpisom toho typu stroja psychiky, ktorý dané pravidlá nastavil a presadil.

Takže áno, **terajšia spoločnosť peniaze – prostriedok zmeny potrebuje.**

2) Aké peniaze, akú formu zvolit, aby dané pravidlá regulácie defektných (neČlovečích) prejavov správania sa nižších stupňov stroja psychiky pri prerozdeľovaní, sa čo najviac približovali prirodzenej rovnováhe vzťahu „*daj – ber*“? Zlatý štandard? Energoinvariant? Alebo niečo úplne iné?

Pozrime sa na **zlatý štandard**. Ľudstvo s ním má pomerne dosť skúseností. Ci už vo forme zlata ako platidla (mince, pruhy...), alebo naviazanosťou papierovej meny nan.

Zlato napriek mnohým výhodám má jeden nesporný problém – obmedzené zásoby. Aj keď tážba zlata a jeho zásoby narastajú, ekonomický rozvoj bol a je rýchlejší. S rozvojom ekonomiky vzrastá potreba peňazí a teda aj zlata. Ak jeho množstvo nestací tempu potrieb ekonomiky, tak tá stagnuje a deprivuje so všetkými dôsledkami pre spoločnosť. Vývoj sa zastaví. (Nemýľme si rozvoj ekonomiky a hospodárstva s pokriveným pohľadom súčasných ekonómov na rozvoj = rast HDP = rast spotreby za každú cenu = uspokojovanie konzumu a márnivosti = plundrovanie a plytvanie surovinovými a energetickými zdrojmi tejto planéty). Tento úpadok z nedostatku zlata ako obeziva zazila stredoveká Európa po vytazení baní – veľká časť sa presunula do rúk arabských kupcov (koreniny, hodváb a pod.) a židovských úzerníkov (pozícané aj s úrokom, teda viac sa muselo vrátiť). To viedlo popri útlme hospodárstva aj k falšovaniu peňazí, či pokútnu alebo oficiálne, znížením ich rýdzosti – podielu zlata. To viedlo k nepokojom a vzburám (vid. napríklad slovenský seriál zo stredovekého banského prostredia so S. Kvietikom v hlavnej úlohe). Situácia sa zlepšila po objavení Ameriky. Španielsko vyrabovalo zlato a striebro Latinskej Ameriky a previezlo ho do Európy. (Pre Španielsko jeho ekonomiku to malo v konečnom dôsledku zničujúci efekt. Neinvestovalo ho do rozvoja vlastného hospodárstva, ale svoje potreby riešilo importom. To ho v neskoršom období odsunulo do pozície chudobného južného agrárneho prírisku (čo pretrváva dodnes) prudko sa priemyselne rozvíjajúcej Európy, ktorú vlastne nadbytkom peňazí – zlata samo vybudovalo. Analogicky sa takto pripravili USA o pozíciu svetovej ekonomickej jednotky v prospech Číny). Plné pevné naviazanie papierovej meny na zlato rieši rovnaké problémy. Ci už sa plnohodnotnosť peňazí dodrží a ekonomika ustrnie (problém cárskeho Ruska na prelome storočí, keď rubel bol plne naviazaný na zlato), alebo sa začne tichá falzifikácia bankoviek – tiché opúšťanie zviazanosti so zlatom (cesta, ktorou sa pustil americký FED v období Brettonwodskej dohody) – v pozadí, je vždy nesúladsť rastu ekonomiky a zásob penazného zlata. Dalsia skutočnosť: zlato je komodita a má svoju vlastnú hodnotu – cenový pomer k iným komoditám ako med, železo, ropa, obilie, káva. Aj keď reálny dopyt ekonomík svetového

hospodárstva po jednotlivých komoditách občas ich cenu rozkolíše, následné vyrovnanie ponuky to zase upraví. Komodity si viacmenej udržiavajú vzájomný pomer svojích hodnôt ak sa enormne nezmenia obstarávacie náklady (a tak aj keď kilo chleba niekedy stálo korunu a teraz 1,20€, t.j. cca 36 korún, tak pri prepočte na komoditu, napr. zlato, alebo striebro sa cena chleba az tak nezmenila).

Takže si to zhrnime:

1. viac menej nemenný, alebo pomalý nárast zásob penazného zlata ako invariantu a súčasný progresívnejší rast ekonomík, a tým potreby penazí.
2. zlato je komodita a ako taká má svoju cenu – svoj etalónový pomer voci iným komoditám.

Úlohou je navrhnuť model, aby po prvé: emisia (množstvo) penazí zodpovedala, bola úmerná potrebám rozvoja hospodárstva – to je objektívna primárna podmienka potvrdená dejinami, a po druhé: zároveň vyriešiť problém, aby cena zlata ako komodity (jeho skutočná potreba v hospodárstve – priemysel, sperkárstvo, medicína), resp pomer jeho ceny, hodnoty k iným komoditám viac menej odrážal len jeho komoditnú potrebu (tržný dopyt – ponuka) a túto cenu okrem nákladov na jeho tazbu – výrobu neovplyvňovalo umelé pozdvihnutie zlata do úlohy platidla, a s tým súvisiace spekulácie. (Rocne sa vytazí cca 2000 ton, z toho cca 200 ton využije priemysel (neoverené – tvrdia to niektorí predajcovia investičného zlata) časť sperkárstvo a zvyšok sa pretaví do investičného zlata.)

Ako to spraviť?

Model: mena bude plne pevne nemenne naviazaná na zlato. Zlaté rezervy emitenta danej krajiny sú podkladom, bázou pre maximálne množstvo penazí krajiny. **Stát v spolupráci s CB a emitentom (obe musia byť pod plnou kontrolou štátu a svojou prácou musia záujmy štátu podporovať – o nezávislosti v dnešnej deformovanej podobe nemôže byť ani reč – a musia garantovať plnohodnotnosť penazí, t.j. ich plné krytie zlatom) nastaví v súlade s prognózou budúceho vývoja a aktuálneho stavu domácej ekonomiky hodnotu penazí vo väzbe na zlato (napr. 1 peniaz = 1g zlata) a uvoľní potrebné množstvo, výšku emisie podľa aktuálneho stavu ekonomiky do obehu.** Čím nižšie „startovné“ zlaté rezervy a rýchlejší rast domácej ekonomiky, tým nižšie nastavenie hodnoty 1 peniazu voci zlatu, a tým dlhšia doba možnosti fungovania bez potreby navýšiť rezervy emisného zlata. V súlade s vývojom ekonomiky (rast, stagnácia, depresia) CB reguluje ich množstvo v obehu. Dosiahnutím emisného stropu je nutné navýšiť zlaté rezervy – novovyťažené zlato, výkup od súkromných držiteľov, výkup a pretavenie sperkov. *Aby tento model vydržal čo najdlhšie, je potrebné striktne presadiť a dohliadať, že peniaze sú obezivom a zabrániť ich nadmernému hromadeniu, t.j. uchovávaniu na účtoch alebo iným spôsobom.* Zároveň nebude možné pre domáci trh, t.j. domácu menu vymeniť za rezervné zlato. Peniaze musia striktne plniť len svoje tri základné funkcie:

1. obezivo
2. uchovávateľ hodnoty, t.j. ak je raz 1 peniaz stanovený na 1g zlata, tak túto hodnotu musí uchovať. Nie v zmysle, že si osoby budú uchovávať hromadu penazí ako hodnotu – to brzdi, vysáva ekonomiku a umožňuje spekulácie, ktoré tento degradatívny proces ešte viac urýchlia.
3. účtovná jednotka – v súvislosti s touto funkciou zákonite dôjde k dvom rozdielnym cenám zlata: pevne stanovená a nemenná cena rezervného emisného zlata (ten napríklad stanovený 1 peniaz = 1g zlata) a cena komoditného zlata, ktorú budú ovplyvňovať dva objektívne faktory – trh (dopyt-ponuka) a náklady na výrobu zlata. Keďže zlato je v tomto prípade invariantom meny, tak vyvstane ešte subjektívny faktor – spekulácie ohľadom budúceho predaja voľnej zlatej komodity pre rezervné potreby CB. Miera spekulácie bude závisieť od pociatocného nastavenia hodnoty penazí, a s tým súvisiacim pociatocným a priebežným pomerom ceny rezervného a komoditného zlata.

Základné riziko tohto modelu z dlhodobého hľadiska – životnosť tohto modelu v závislosti od udržateľnosti adekvátneho množstva zlatých rezerv v súvislosti s narastajúcimi potrebami ekonomiky.

Prípadné modely s v priebehu času meniacou hodnotou penazí voči rezervnému zlatu, alebo jeho nadväzanie na zlato ako komoditu, alebo to bude iný kov, prípadne komodita s možnosťou hromadenia, sú príliš komplikované a zraniteľné spekuláciami, ktoré budú kriviť nielen monetárnu politiku štátu, ale aj odvetvie hospodárstva nadväzané na danú komoditu, zvolenú ako menový etalón. Tu si treba znova uvedomiť myšlienky, rozobraté v úvahu v časti, či ľudstvo vôbec potrebuje peniaze. Pokiaľ budú v spoločnosti prevládajúť nečlovečie typy stroja psychiky, vždy budú existovať snahy o zneužitie systému pre vlastné sebecké ciele na úkor ostatných (je to ako so zlodejmi a výrobcami áut. Krok jedného je vždy výzvou pre druhého na prekonanie daného kroku).

Dôležitý fakt: model zlatého štandardu je funkčný len v uzavretej ekonomike, resp. ekonomike pod monetárnou kontrolou jedného pravomocného orgánu.

Cize, v rámci jednej krajiny pod kontrolou vlastnej CB funguje tak, ako bolo vyššie uvedené. Každá krajina si nastavuje vlastný pomer 1 peniaz = x g zlata.

Ale ak chceme už tento model premietnuť nad rámec uzavretých ekonomík, stojí otázka ako?

Budú platiť súbežne dva hodnotové pomery peniaz/zlato – jeden pre medzinárodné vysporiadovanie obchodov a súbežne bude mať každá krajina vlastný pomer peniaz/zlato, platný pre vnútornú ekonomiku? Alebo sa to zharmonizuje do jedného všeobecne platného pomeru peniaz/zlato?

V každom prípade, minimálne v medzinárodnom vysporiadovaní (ak budú platiť súbežne dva hodnotové pomery) a aj vnútorne (pri jednotnom pomere) štartovacia čiara nebude rovnako výhodná pre každého. Jedni budú zvýhodnení, iní znevýhodnení vo väčšej či menšej miere – záleží to od pomeru ekonomiky, jej otvorenosti, či závislosti na importe a exporte k vlastným zlatým rezervám, resp. k ich národnému vkladu zlatých rezerv do medzinárodného balíka. Už len z tejto tabuľky o množstve zlata v tonách a ich % podiele na valutových rezervách

<http://www.zvedavec.org/komentare/2014/11/6229-ukrajina-pripusti-ze-jeji-zlato-je-fuc.htm> vidíme rozdielne postavenie jednotlivých krajín. A za ďalšie – aký podiel týchto rezerv je napr. k HDP danej krajiny?

Na Vratimovskom seminári 2014 vo vystúpení Petra Staneka, člena SAV, zaznelo, že BRIC sa pripravuje na zavedenie zlatého štandardu. Navyšovanie zlatých rezerv štátov BRIC v posledných rokoch tomu nasvedčuje. Aj snaha krajín EÚ o repatriáciu svojho zlata z Fort Knoxu tomu nasvedčuje. Aj snaha USA to zlato nevydať a ukradnutie ukrajinských zlatých rezerv tomu nasvedčuje. Vysporiadovanie medzinárodných obchodov speje k zmene – už žiadny tovar za bezcenné doláre, či iné obdobné papieriky. Buď barter – tovar za tovar, alebo plnohodnotný peniaz. V akom rozsahu sa zavedie tento zlatý štandard – to sa čoskoro dozvieme. A na ako dlho – to je zatiaľ otázkou aj pre samotné krajiny BRIC – ale minimálne na dobu pokiaľ sa svet neupokojí a nepripraví sa iná forma invariantu, znemožňujúca život a rozvoj jedného na úkor druhého. Potom sa zavedie možno energoinvariant – bude oveľa spravodlivejší, výhodnejší a stabilnejší (podrobnejšie sa tu o nom nebudem rozpisovať, na leva-nete o tom už bolo viacero článkov a diskusií napr. tu:

<http://leva-net.webnode.cz/products/energoinvariant-v-praxi/> a tu:

<http://leva-net.webnode.cz/products/princip-noveho-menoveho-systemu/>, takisto tu uvádzaná diplomová práca to popisuje na str. 64 – 71. Na každý pád je kvôli výbusnej atmosfére vojnových konfliktov vo svete zatiaľ pre globálne zavedenie príliš zraniteľný (to nevylučuje jeho testovanie v lokálnych podmienkach).

Takže, čo z toho vyplýva pre nás, pre nás každodenný život, do doby pokiaľ bude jasné, že sa to zmenilo aj v prospech obyvateľstva?

*Sporit – nespořit? **Jednoznačne všetko „neprežírat“***. Prebytok mesačného rozpočtu rozkladať na tri čiastky: 1. penazná rezerva (zatiaľ bankovky potrebujeme) – či už to bude v „ponozke“, v banke, alebo inde – len nech je to dostupné a primerane bezpečné... 2. investície – pokiaľ je výnos pod úrovňou inflácie, tak to nemá zmysel a primerane zohľadniť investičné riziko. Neisiel by som do podielových fondov, dlhopisov. V auditoch klamú aj štáty a akciové indexy dlho už tiež nebudú stúpať. Ak burza, tak možno menová – forex, ale maximálne eliminovať riziká (necestných brokerov a vlastnú chamtivosť), prípadne priama investícia – podiel do podniku, s dobrým zámerom a možnosťou kontroly a vstupu do rozhodovania. Výhodná kúpa nehnuteľností pod cenu je tiež dobrá... 3. uchovanie hodnoty pre prípad razantnej inflácie – investičné kovy, nehnuteľnosti a pod.

Poznámka k zlatu – nepotesím spekulantov – je nepravdepodobné, že cena zlata kvôli nepomeru jeho množstva a množstva peňazí mnohonásobne vystrelí (viď. model nastavenia zlatého štandardu). Pokiaľ zlato, tak len ako uchovávateľ hodnoty. Investičné, certifikované kvalitnými zavedenými zlievarňami, radšej v menších gramážach, prípadne minciach. A neukladať ich do bankových depozitov – nemuseli by ste sa k nemu dostať. Neplasiť sa s jeho nákupom v terajšom osiali a panike za každú cenu. Sledovať náklady na jeho výrobu a podľa toho sa orientovať. Príliš premrstené ceny, vysoko nad výrobnými nákladmi už svedčia o špekulačnej cene...

*Poziciovať si – nepoziciovať? Radšej **nie**, ak nemusím a **už vôbec nie na konzum a spotrebu**.*

Ak je možnosť tak v rámci rodiny, bezúročne. Ak od banky, tak nastaviť splátky čo najnižšie a recipročne zhodnocovať voľné peniaze z rozpočtu, aby som si pripravil čo najrýchlejšiu možnosť predčasného splatenia v prípade nutnosti (totiž v prípade inflácie má banka právo navýsiť % úročenía, a je rozdiel úrok 3% alebo 8% – pri hyperinflácii rádovo desiatky ba aj stovky %. A ak sa ti nový splátkový kalendár nepáči, tak nemusíš, ale vráť všetko naraz).

*A čo život? **Tak ten predovšetkým treba žiť. Tu a teraz! Utiect nie je kam, a čo nevyriesime tu a teraz, aj tak nás skôr, či neskôr dobehne, nech sme kdekolvek. Myslíme globálne a konajme lokálne.***

Aktuálna poznámka: nepripomína ten navrhovaný vyššie uvedený model zlatého štandardu to, čo teraz postupne zavádza RF? Ešte aj tie sankcie robia z RF svojim spôsobom uzavretú ekonomiku... Prečítajte si tú časť o navrhovanom modeli ešte raz a pozorne porovnávajte s dneškom.

Ak vie niekto ten článok naľvanete nájsť, tak dajte sem link, oplatí sa ho prečítať celý. Ja som ho nenašiel. Archív má len 158 strán a začína decembrom 2014...

Ak sa to nepodarí, a bude záujem, tak ho sem skopírujem celý.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: popolvar

[ZDROJ](#)